

De Ronde van Baekendurp

Het gaet aolmae beter mie 't fietsen. An de oefeniengen mie tante Dina è 'k vee ehad. De lesten tied dee 'k tegen-in-de- wind-fietsoefeniengen mie d'r ter voorbereiding van de Ronde van Baekendurp. Dat dee ze graag, wan dan oefd'n ze mie d'r tachtig kilo alleêne mae achterop te zitten.

De zwaerte suggereerden een tegenwind van windkracht achte. Op 't leste kon ik toch ruum drieëntwintig kilometer per ure aele. Toen is 't ok mis'egae. In plekke a tante Dina mee ieng in de bochten, most ze noadig es een bitje tegen'ange. Komme me in de buurte van Ellesdiek bie een scherpe bocht nae rechts, vee vaert en dae oa je't geneuk. Mie ruum twintig kilometer per ure ieng ze glad scheêf nae liens. Ik kon m'n stuur echt nie ouwe en me reeë zo de dulve in. Gelukkig ao me niks as een schelf wiel, mae ik è ze het wee wè es goed ezeid en ze ei de schae motte betaelen natuurlijk. Dat was voe mien nog een meevaolertje, wan ik e d'r glieke een nieuwen band op laète legge Afijn, ik voel m'n eigen op d'n duur toch sterk genoeg voe de Ronde van Baekendurp. Eêrlijk ezeid gaf ik m'n eigen kans om te winnen of in elk geval toch bie de eêste drieë te eindigen. Ik docht slummer te wezen as de rest en op de fiets daè naè toe te rieëën. Dat leek me een goeie worming-op. Voe wat meêr waermte ao 'k m'n winterjas an edae, dus eêt en bezweêt kwam ik an op het parcours. En wat dien je? Niks te zien, een paer blokken strôô lagge d'r in de goskant die a wellicht diend'n voe drang'ekkens, mae vadder niks. Het volk was aol a wig. In de varte zag ik er net nog eên uut het zicht verdwiene. Ik was bienae een alf ure te laete. Ik bin d'r achteran evloge mie eên gedachte: winne za'k! Ik dee net of a tante Dina achterop zat en ik stampen op de pedalen of a 'k drie steken diepe spitte most. Daè lag vee slik op de weg, mae ik vloog 'r gewoon overene. In een ôôgwenk was ik bie de bocht daè a 'k 'r eên zie verdwienen ao. Daé bin 'k even estopt voe een flesje chocomel en een benane en toen mie vliegende vaert achter het peloton an. Toch was ik nie in staet het peloton in te aelen. Zelfs de bezemwaegen kreeg ik nie in zicht. En toen ok nog die verschrikkelijke val. In de voorleste bocht lag 'r een bitje losse griend en daé gieng ik toch onderuut, mensen, mensen nog an toe. Natuurlijk m'n goeie broek nae de barrebiezen, m'n anden kapot en m'n neuze was mae eên gat mî en ik ao ok nog een lekk'n band. Helaas gin prikkeldraad en ok gin pers. Te voet e 'k de finish bereikt, mae dae was niks mî te zien. Op de plekke daè a 'k de kampioensbeker in ontvangst motte nemen ao, uut anden van de knapste meid van Baekendurp, stoenge een paer opgeschote jongers. Ik vroeg wie a de koers ewonnen ao. Ze moste onbadaerlijk lache en zeie a die pas kommende weke zou weze. Oe a 'k thuus' ekomme bin, weet ik zelf nie, mae ik was glad toto los. Ik è m'n fiets mee naé 't schuurtje enome en daé e 'k 'n glad in mekaore etrap. Voortan gae 'k autorace. Toen a 'k op'elucht in uus goeng, gieng de belle. 't Was tante Dina mie een bosje blommen en een eigengebreide lauwerkrans. 'k È ze bedankt.

Reacties naar cn.zeeuws@zeelandnet.nl of Werrilaan 21, 4453 CA 's-Heerenhoek.